

стримування серед нестабільних підлітків. Проблеми інтеграції, неструктурований вільний час, відсутність перспективи та невміння орієнтуватися в житті також є обтяжуючими обставинами.

Прояви насильства, як і їх причини – різноманітні. Види насильства простягаються від вербальної агресії, погроз, примусу, тілесних ушкоджень та завдання майнових збитків до пограбування та шантажу. Жертвами цих дій і є головним чином знову неповнолітні. Ось чому вони не лише злочинці, а частіше потерпають як жертви. Діти та підлітки в два-три рази частіше стають жертвами вуличного пограбування та нападу, ніж дорослі.

Ефективна боротьба з насильницькою злочинністю серед неповнолітніх є одним з найважливіших викликів нашої демократичної держави. У пошуках сенсу життя та ідеалів для наслідування молодим людям потрібна підтримка та порада. Сім'я відіграє ключову роль у запобіганні насильству. Саме тут мають бути закладені основи соціальної поведінки і, наприклад, засвоєне ненасильницьке вирішення конфліктів та розвинуто почуття власної гідності.

Науковий керівник І. М. Антонян

УДК 343.9:343.226

КАТЕРИНА КОСТЯНТИНІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Дослідження ситуації рівня сімейного насильства в інших країнах свідчать, що ця проблема є міжнародною. Так, у США жінка страждає від фізичного насилля кожні 18 хвилин. За статистикою 1987 року, 62 % убивств жінок було вчинено їхніми чоловіками.

За даними, наведеними Всесвітньою організацією охорони здоров'я, кожна шоста жінка зазнала насильства в сім'ї. Відповідно до цих же даних, ця проблема є більш гострою для економічно слабо розвинених країн. Так, відсоток жінок, що повідомили про те, що вони хоч раз у житті зазнавали насильства з боку членів своєї сім'ї, варіюється від 15 % у Японії до 71 % в Ефіопії. За іншими даними, рівень насильства над жінками в сім'ї становить близько 20 % у США, 23 % у Швеції.

Законодавство багатьох країн взагалі не передбачає відповідальності за вчинення насильства в сім'ї, що гальмує процес розв'язання цієї проблеми. У деяких країнах відповідальність настає за вчинення лише окремих форм насильства. За наведеними даними, в 79 країнах світу закони щодо протидії насильству в сім'ї або відсутні, або про них нічого не відомо.

Позитивним для впровадження у вітчизняне законодавство є досвід країн Європейського Союзу та США, за яким застосовується підхід вилучення з сім'ї не жертви насильства, а особи, яка його вчинила.

Є цікавим досвід Бразилії, яка прийняла закон про сімейне насильство стосовно жінок. Відповідно до цього закону, працівникам правоохоронних органів дозволяється затримувати агресора не тільки за вчинення насильства в сім'ї, а й у випадках, коли в його діях існує реальна загроза для життя жертви цього насильства. Було збільшено терміни позбавлення волі (з 6 місяців до 3 років).

Розглядаючи досвід діяльності спеціальних відділів поліції по боротьбі з домашнім насильством, які створені у кожному районному поліцейському відділку Англії, поліцейські, які прибули на виклик, пов'язаний із домашнім насильством, можуть затримати особу, яка вчинила насильство в сім'ї, навіть без прохання жертви сімейного насилля.

За законодавством Республіки Польщі, одним із заходів впливу на правопорушників є «подання ухвали про покарання до відома публіки в загальному порядку».

Отже, будь-яке запозичення досвіду зарубіжної країни має обов'язково враховувати специфіку нашої країни, реальні потреби її нормотворчої та правозастосовної діяльності. Повинні аналізуватися і враховуватися досвід багатьох держав, визначатися недоліки та переваги досвіду тих чи інших держав і на підставі їх порівняльного аналізу обиратися найбільш прийнятні для України варіанти й формулюватися пропозиції щодо вдосконалення наукового підґрунтя для формування законодавства.

Науковий керівник Н. В. Краснова

УДК 343.9:343.226

ТЕТЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА КОВТУН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЗАПОБІГАННЯ НАСИЛЬСТВУ НАД ДІТЬМИ

Жорстоке ставлення по відношенню до дітей – поширене явище. Також й сьогодні багатьох дітей б'ють і нехтують. Дуже часто вони стають жертвами людей, які повинні піклуватися про них. Батьки, члени сім'ї чи знайомі застосовують насильство над дітьми. Вони рідше стають жертвами незнайомих людей, педофілів чи злочинців. Запобігання фізичному та психологічному насильству є метою фахівців у сфері захисту дітей.

Конвенція Організації Об'єднаних Націй про права дитини передбачає, «... що діти також є людьми і, в цьому сенсі, мають право на